

Άννα Βαμβάκη

Ένας φίλος μοναχός ...

Αριδαία, 2019

Ένας φίλος μοναχός

Ένα παραμύθι για τον εκφοβισμό (bullying)
που εστιάζει στην απομόνωση.

Συγγραφή: Άννα Βαμβάκη

Εικονογράφηση: με άδεια Creative Commons
(CC0 Creative Commons)

Γλώσσα Γραφής: Ελληνικά

Έκδοση: Αριδαία 2019

ISBN:

Πνευματικά δικαιώματα © 2019 Άννα Βαμβάκη

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του παρόντος διαδικτυακού τόπου με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό ή άλλο, χωρίς την προηγούμενη γραπτή άδεια της συγγραφέως.. Νόμος 2121/1993 και Νόμος 3057/2002, ο οποίος ενσωμάτωσε την οδηγία 2001/29 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

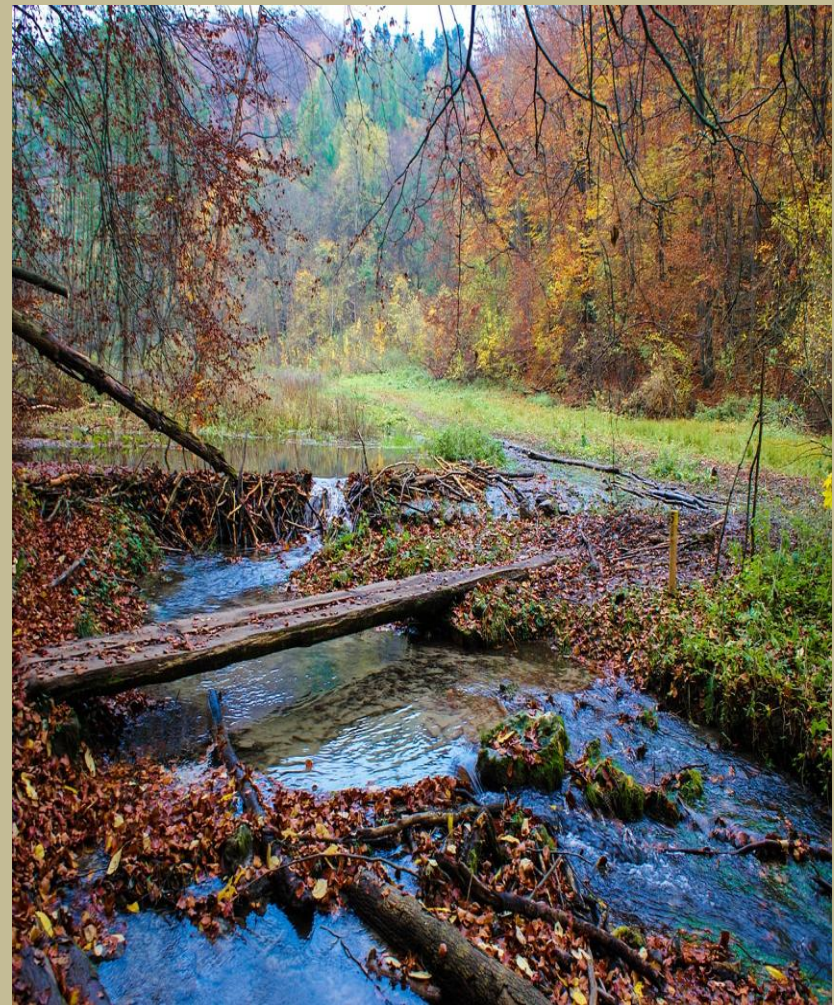
Στα παιδιά μου

που μου προσφέρουν το θετικό οραματισμό τους

και την πολύτιμη συμπαράστασή τους

Μια φορά και έναν καιρό δίπλα σε ένα μακρινό δάσος, υπάρχει ένα μικρούτσικο χωριό, που το λένε Κασηνάρι. Ένα ποταμάκι με μια ξύλινη γεφυρούλα χωρίζει το Κασηνάρι από το δάσος.

Στο Κασηνάρι ζούν πολλά ζώακια και είναι φίλοι μεταξύ τους. Όλη μέρα παίζουν, γελούν, χορεύουν και τραγουδούν.

Ένα όμως ζωάκι κάθεται στην άκρη μόνο του. Κανένας δεν παίζει μαζί του. Όλοι το κοροϊδεύουν και κανένας δεν το έχει φίλο. Είναι το καφέ αρκουδάκι ο Ρένος.

Όταν τον συναντά η Λίνα η κουκουβάγια του λέει: σαν τα μάτια τα δικά μου δεν έχει κανένας. Μπορώ να δω τα πάντα. Ενώ εσύ Ρένο δεν μπορείς να δεις καλά χα χα!
Δεν σε θέλω για φίλο

Μια μέρα όλοι οι φίλοι είναι μαζεμένοι
στο μεγάλο πλάτανο και λένε ιστορίες.
Ξαφνικά σηκώνεται ο Πάνος ο λαγός και
λέει: Ποιος μπορεί να φτάσει πρώτος στη
βρύση που είναι στην πλατεία;

Είμαστε έτοιμοι να τρέξουμε;

Ναιιι.....λένε όλοι μαζί!!

Ρένο θα τρέξεις και εσύ; Είσαι χοντρός

θα μπορέσεις να τρέξεις;

Φίλοι μου το βράδυ ο νικητής θα κάνει

πάρτυ στην πλατεία.....

Φύγαμεεεε.....

Σαν σίφουνας ο Πάνος έτρεξε και έφτασε
πρώτος στο τέρμα.

Νίκησαααα!!!!

Όλοι βοήθησαν να ετοιμαστεί το μεγάλο πάρτυ. Μπαλόνια, σφυρίχτρες, τραπέζια με γλυκά και ζαχαρωτά και μια μεγάλη τούρτα για τον νικητή. Έτοιμοι και οι μουσικοί με τις τρομπέτες τους κάτω από το μεγάλο πλάτανο.

Τα ζωάκια ήρθαν με πανέμορφες στολές! Η Λίνα φορούσε ένα πράσινο φόρεμα με λουλούδια, ο Μένιος το ελάφι, ένα καφέ παντελόνι με ρίγες, η Λένα η χελώνα ένα φαρδύ κόκκινο φόρεμα με κίτρινες βουλίτσες, ο Πάνος ένα μπλέ παντελόνι με ράντες και ένα κίτρινο καπέλο. Ο Ρένος φορούσε το πορτοκαλί του παντελόνι και ένα πράσινο πουκάμισο. Και.... το πάρτυ αρχίζει..... Οι φίλοι ξεφαντώνουν!!! Χορεύουν, τραγουδούν, γελούν.....

Ο Πάνος με τη Λίνα αρχίζουν το χορό.
Όλοι τους καμαρώνουν.

Ο Ρένος ζητά από τη Λένα να χορέψουν.
Η Λένα γυρίζει και του λέει: με αυτά τα
νύχια που έχεις δεν μπορείς να χορέψεις,
θα πέσεις. Κοίτα εμένα πόσο αργά και
σταθερά μπορώ να χορέψω!
Και κάνει φρρρρ.....μια σβούρα.

Έρχεται κοντά τους ο Μένιος παίρνει
μαζί του τη Λένα και λέει στο Ρένο:
εσύ φίλε μου δεν μπορείς να συγκριθείς
μαζί μου.....

Ο Ρένος σκύβει το κεφάλι του στεναχωρημένος από τους φίλους του και περπατώντας αργά, αργά φεύγει από το πάρτυ. Ένα καυτό δάκρυ κύλισε στο μαγουλάκι του.

Μα γιατί δεν με θέλουν; Γιατί; Τι φταίω εγώ που είμαι έτσι; Είμαι δυνατός και μεγάλος δεν το βλέπουν; Γιατί; γιατί;

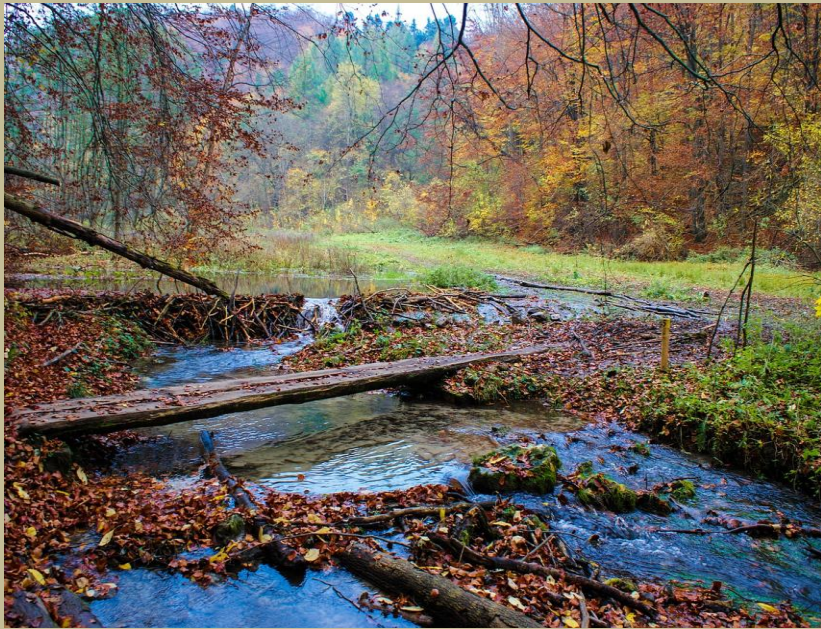
Ο καιρός περνάει και κανένα ζωάκι δεν νοιάζεται για το Ρένο.

Όλη μέρα παίζουν στο χωριό και πηγαίνουν στο δάσος περνώντας τη ξύλινη γεφυρούλα να βρύνε την τροφή τους. Κόβουν λουλουδάκια ανεβαίνουν στα δέντρα τραγουδούν και όταν κουραστούν κάθονται να φάνε βατόμουρα.

Κανείς όμως δεν θυμάται τον Ρένο.

Και συνεχίζουν την χαρούμενη ζωή τους.

Παίζουν, γελούν, τραγουδούν περνούν
από το γεφυράκι και φέρνουν τροφές από
το δάσος για το χειμώνα.

Το χιόνι πέφτει απαλά και τα ζωάκια
βγήκαν για χιονοπόλεμο στη γειτονιά.

Τι ωραία που είναι! Χοπ χοπ ! φωνάζουν
και γλυστρούν πάνω στο χιόνι με χαρά.

Μόνο ένα ζωάκι λείπει από την παρέα
αλλά δεν το σκέφτεται κανένας.

Ο Ρένος είναι στο σπιτάκι του και
κοιμάται μόνος του κουκουλωμένος με
το μεγάλο πάπλωμα του.
Κοιμάται για να μην θυμάται.....

Έχει περάσει καιρός πολύς και ο χιονιάς
έχει πια σκεπάσει το Κασηνάρι και το
δάσος για τα καλά.

Χιονίζει, χιονίζει μέχρι που μια μέρα
«κρακ» η γεφυρούλα σπάει από το βάρος
του χιονιού.

Η παγωνιά έχει κλείσει τα ζωάκια μέσα
στα σπιτάκια τους. Κάθονται στο τζάκι
και τρώνε καρπούς.

Όμως οι τροφές άρχισαν να τελειώνουν.

Οι φίλοι συναντιούνται στο σπίτι του
Πάνου και αποφασίζουν να πάνε στο
δάσος να ψάξουν για βελανίδια.

Φτάνουν στο ποταμάκι και βλέπουν το
σπασμένο γεφυράκι.

Τώρα τι θα κάνουμε ; Πω πω τι πάθαμε
.....θα πεθάνουμε από την πείνα

λέει η Λένα.

Εγώ θα σας σώσω λέει ο Πάνος! Και θα
γίνω ο ήρωάς σας για να με θαυμάζεται
όλοι! Ένα μεγάλο πηδηματάκι θα κάνω,
θα βρεθώ απέναντι και θα φέρω φαί σε
όλους. Εγώ ο ήρωάς σας!

Μα είναι επικίνδυνο αυτό.

Μήπως πέσεις στο νερό;

του λέει ο Μένιος.

Εγώ ποτέ δεν πέφτω. Είμαι γρήγορος και
κάνω τα μεγαλύτερα πηδηματάκια!

Κάντε όλοι στην άκρη.

Παίρνει φόρα και με ένα σάλτο δυνατό
.....μπλάφ πέφτει μέσα στο νερό.

Ωχ τι έγινε; πω πω!! άρχισαν να
φωνάζουν τα ζωάκια.

Βοήθεια, βοήθεια σώστε με φίλοι μου,
σώστε με θα πνιγώ

Εγώ θα πετάξω από πάνω του και θα
τον πιάσω λέει η Λίνα.

Έτσι και έγινε. Πέταξε πάνω από το Πάνο. Κατέβηκε σιγά σιγά κοντά του τον πλησίασε τον έπιασε και τον σήκωσε στον αέρα. Ο Πάνος όμως ήταν βαρύς και της έφυγε.

Πλάφ..... ξαναπέφτει στο νερό με περισσότερο θόρυβο αυτή τη φορά.

Ωχ ωχ!! χτύπησα το πόδι μου
.....βοήθεια σώστε με φίλοι μου.

Εγώ θα τον σώσω λέει η Λένα. Θα πάω κοντά του αργά, αργά θα τεντωθώ και θα τον σώσω.

Έτσι και έγινε. Κατάφερε να πάει κοντά χωρίς να γλιστρήσει στο χιόνι και να φτάσει μέχρι την άκρη του ποταμιού. Άρχισε να τεντώνεται, να τεντώνεται αλλά τίποτα. Δεν κατάφερε να φτάσει τον Πάνο.

Βοήθεια! Βουλιάζω όλο και περισσότερο
..... βοηθήστε με φίλοι μου.....

Εγώ θα τον σώσω λέει ο Μένιος.

Θα σκύψω και θα γείρω το κεφάλι μου να πλησιάσουν τα κέρατα μου τον Πάνο, να τα πιάσει και να σωθεί.

Έτσι και έγινε. Ο Μένιος έσκυψε το κεφάλι του όσο μπορούσε κοντά στον φίλο του, αλλά ο Πάνος δεν κατάφερε να πιάσει τα κέρατα του.

Μπρρρρρ κρυώνω πολύ τους λέει.

Κάποιος πρέπει να μπει μέσα στο νερό, μόνο έτσι θα σωθεί. Ποιος όμως; λέει η Λίνα.

Τι θα κάνουμε; Θα πνιγεί ο καημένοςδεν μπορούμε να τον βοηθήσουμε.

Όλοι είναι σε πανικό. Οι φωνές τους φτάνουν μέχρι το χωριό

Ο Ρένος ξυπνάει από τις φωνές.

Βγαίνει από το σπιτάκι του και ακολουθεί τις φωνές για να δει τι συμβαίνει.

Φτάνει στο ποτάμι και βλέπει όλα τα ζώακια αναστατωμένα και τον Πάνο μέσα στο νερό.

Ο Ρένος χωρίς να πει τίποτα πλησιάζει το ποτάμι. Σιγά σιγά μπαίνει μέσα στο νερό προχωράει και φτάνει στον Πάνο.

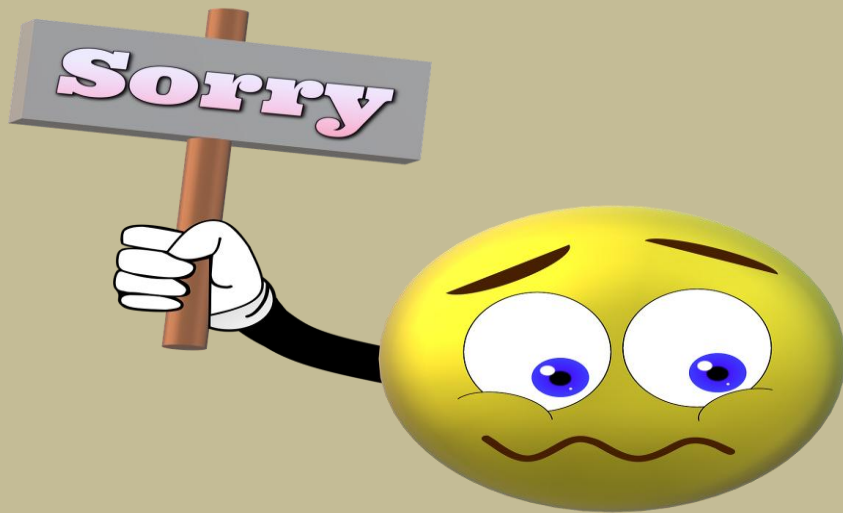
Πιάσε με από το πόδι και μην με αφήσεις ούτε λεπτό, λέει ο Ρένος.

Ο Πάνος πιάνει το πόδι του Ρένου και το σφίγγει δυνατά.

Τα άλλα τα ζώακια παρακολουθούν με αγωνία.

Ο Ρένος προσεκτικά βγάζει τον Πάνο από το ποταμάκι.

Σε ευχαριστώ πολύ! Χωρίς εσένα θα είχα πνιγεί του λέει ο Πάνος με σκυμμένο το κεφάλι.

Από σήμερα θα είσαι ο καλύτερος μου φίλος!

Και εμείς θα σε έχουμε φίλο! Φωνάζουν όλα μαζί.

Μα πως έπεσες Πάνο στο νερό?
ρώτησε ο Ρένος.

Οι τροφές μας τελειώνουν και κάποιος έπρεπε να πάει στο δάσος να φέρει και άλλες. Ο Πάνος είπε πως θα γίνει ο ήρωάς μας και θα μας σώσει, αλλά τελικά χρειάστηκε ο ίδιος να σωθεί χα χα! πετάχεται και απαντά η Λίνα.

Τότε ο Ρένος με σοβαρή φωνή τους λέει:
Θα μπω στο νερό θα γαντζώσω τα γαμψά μου νύχια απέναντι στο χώμα και θα απλώσω το χοντρό κορμί μου που είναι μεγάλο για να γίνει γέφυρα.
Θα ανεβείτε ένας - ένας πάνω μου.

Θα κρατηθείτε γερά από την πυκνή μου γούνα για να μην πέσετε στο νερό και θα περάσετε απέναντι όλοι σας. Θα πάρετε τρόφιμα και περνώντας πάλι από το σώμα μου θα γυρίσετε πίσω στο χωριό.

Εσύ δε θα έρθεις μαζί μας λέει η Λένα;
Όχι θα σας περιμένω εδώ.

Εμείς, εμείς θα σου φέρουμε τροφή λέει ο Μένιος. Εμείς όλοι θα φροντίσουμε για σένα..... είσαι ο ήρωάς μας! Και από σήμερα ο καλύτερος μας φίλος!!!

Και έτσι από τότε τα ζωάκια έζησαν αγαπημένα και όλα μαζί ευτυχισμένα. Μία παρέα, μία οικογένεια, μία συντροφιά. Κανένας μόνος! Κανένας δεν στεναχωρήθηκε, κανένας δεν ξαναέκλαψε Όλοι για όλους!

Άννα Βαμβάκη

email: anna.vamvaki@gmail.com

site: <https://vamvakianna.blogspot.com>

Η Άννα Βαμβάκη γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας και κατοικεί στην Αριδαία Πέλλας.

Σπούδασε στη Σχολή Νηπιαγωγών Χανίων. Κατέχει Δίπλωμα Διαιτούς Γενικής Μετεκπαίδευσης στις Επιστήμες Αγωγής του Πανεπιστημίου Κρήτης και Μεταπτυχιακό Τίτλο στην Εκπαιδευτική Ηγεσία του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου. Έχει ενεργή συμμετοχή σε συνέδρια και επιστημονικά περιοδικά με συγγραφικό έργο.

Έχει εργαστεί ως νηπιαγωγός στη δημόσια εκπαίδευση και κατέχει τη θέση της Συντονίστριας Εκπαιδευτικού Έργου του 3ου Π.Ε.Κ.Ε.Σ. Κεντρικής Μακεδονίας.

Το «Ένας φίλος μοναχός» είναι το πρώτο της παραμύθι σε ηλεκτρονική μορφή (e-book).

Το παραμύθι αυτό δημιουργήθηκε με την προοπτική να αποτελέσει ένα εργαλείο στα χέρια του εκπαιδευτικού.

Το θέμα του είναι ο εκφοβισμός (bullying) και εστιάζει στην απομόνωση. Στόχος είναι να κατανοηθούν οι συνέπειες του φαινομένου του εκφοβισμού στο σχολικό και οικογενειακό περιβάλλον, να αναπτυχθούν στάσεις αποδοχής και σεβασμού της διαφορετικότητας των άλλων και να προωθηθούν ιδέες στην ευρύτερη κοινωνία.